

نامه‌ی محمهد سادق خان
بۆ: میرزا محمهد شه‌فیع-ی سه‌رۆک وه‌زیران

خاوه‌ن گه‌وره‌یی.

بوخته‌ی سه‌رومپی داروباری عیراقی عه‌ره‌ب:

دوای کوژرانی وه‌زیر و ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی دارولسه‌لام له‌لایهن ئه‌وره‌حمانه‌وه، هه‌رچی که‌لوپه‌لی به‌رچاو هه‌بوو، له‌ شتومه‌کی فرۆشته‌نی؛ له‌ و‌لاخ و چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی جه‌نگ و تۆپ و زه‌نبوره‌ک، به‌داروده‌سته‌ی بابانی به‌خشی. له‌وانه: شه‌ش هه‌زار هه‌یستر، که‌ هی وه‌زیره‌کانی به‌غداد بوون، به‌تایه‌سه‌ی بابان دران. دوای ئه‌وه‌ی هه‌رچی دراو بوو، ئه‌شه‌رفی و شتی تر له‌ دارایی سلیمان پاشا و عه‌لی پاشا و ئه‌م وه‌زیره‌ کوژراوه؛ هه‌مووی برده‌وه. دوای ئه‌مانیش- که‌هیا-ی کوشتوو و هه‌رچی هه‌یبوو، ده‌ستی به‌سه‌رداگرته‌وه. باش ئاغا و خه‌زینه‌دار و حیشمه‌ت ئاغاسی و کۆمه‌لێکی تری له‌ ئه‌عیانه‌کانی به‌غداد کوشتوو و هه‌موو که‌لوپه‌ل و دارایی بیده‌نگ و ده‌نگداری زه‌وتکردوو. ده‌فته‌رداری کلۆل و کوره‌که‌ی گرتوو. دوو ته‌غاری ته‌سته‌مبۆلی، که‌ ده‌کاته (۱۲۰۰) مه‌نی ته‌ویرتی، زیری لێ سه‌ندوون. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی برده‌وه، هه‌یشتا داوی [..] (۴۳) پاره‌ له‌ بازرگانه‌ی خۆمالیی و بیانیی به‌غداد ده‌کات. سه‌د هه‌زار قرۆشی له‌ کلیدار و مه‌ته‌وه‌للی کازه‌مین سه‌ندوو. ئه‌مانه‌ی عه‌رزتان ده‌کرێ، زۆربه‌یان به‌شیه‌ی نووسین بوون و هه‌ندیکیشیان به‌ده‌می بوون و سامانی وه‌زیره‌کانی به‌غدادیش له‌ راده‌به‌ده‌ر بوون. بۆ گوێزانه‌وه‌ی که‌لوپه‌ل، و‌لاخه‌کانی وه‌زیر به‌شی نه‌کردوون. له‌ سلیمانی و ده‌وره‌ی و‌لاخیان هه‌یناوه. تاقه‌ پیاویکی ناسراوی له‌ به‌غداد نه‌هه‌یشتوو. سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، که‌ له‌ ناو تیلی باباندا ناو و ناوبانگیکی هه‌بوو و خه‌لکی بابان لایه‌نگیری بوون، گرتوو و کوشتوو، ئیستا دنیا به‌ئاره‌زووه‌کانی دلی ئه‌م پیاوه‌ شیت و به‌هه‌وايه ده‌گه‌رێ. عه‌بدو‌للا ئاغای خه‌زینه‌داری عه‌لی پاشا، که‌ نۆکه‌ری ئه‌وره‌حمان بوو، کردوو به‌تایه‌تی به‌قایقام. وه‌ک بیستراوه: نامه‌یه‌کی بۆ کاربه‌ده‌ستانی رۆم

(۴۳): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

نوسیه‌وه، به‌لێنی داوه‌ ته‌گه‌ر وه‌زاره‌تی بده‌نی، چه‌رده‌یه‌کی زۆر پاره‌ بدات. ته‌گه‌ر وه‌زاره‌تی ته‌میش په‌سه‌ند نه‌که‌ن، وه‌زیریک بۆ به‌غداد ده‌دۆزێته‌وه؛ که‌ نۆکه‌ری خۆی بیت.

زه‌هاو، خانه‌قین، به‌عقوبه‌ و مه‌نده‌لی به‌ فه‌تاح پاشای زه‌هاو داوه؛ به‌و مه‌رجه‌ی که‌ سالی دوو هه‌زار سوار ئاماده‌ بکات [..] (۴۴)یش به‌سه‌ردا گیراوه... دوای جه‌ژنی ره‌مه‌زان خه‌یالی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ بۆ سلیمانی بگه‌رێته‌وه. «ره‌ئیس ئه‌فه‌ندی» میوانیکه‌ له‌ گۆشه‌دا که‌وتوو. له‌ ده‌وری به‌غداد و سه‌رپه‌رد و ناوشار و قه‌زراوات و خانه‌قین و قه‌سردا، سێ، چوار زائیر کوژران و دوازه‌ هه‌زاریش رووت کراونه‌ته‌وه. چ شه‌ر و هه‌للایه‌کی سه‌یره؛ و کاره‌کانیش زۆر به‌سه‌ده‌ و ئاسانی به‌گوتیه‌ی مه‌رج و خواستی [..] (۴۵) ده‌گه‌رێ! ئیتر شتیکی وام نییه‌ شایانی باس بیت. کاره‌کان به‌پیتی فرمانتان خراونه‌ته‌ ژێر چاودێری. خاوه‌ن گه‌وره‌یی، نزیکه‌ی (۳۰) عه‌راوه‌ تۆپ به‌ هه‌موو پتیه‌یه‌کانیه‌وه‌ بۆ شه‌اره‌زور نێردراوه. هه‌ر بۆ ئاگاداریتان عه‌رزم کردن (۴۶) (۴۷).

وه‌ک له‌ دووتویی ئه‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی؛ له‌شکری بابان به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌وره‌حمان پاشا، تالان و برۆیان زۆر کردبێ، که‌ له‌کاتی به‌رپاوه‌نی ئه‌م جوهره‌ رووداوه‌دا شتیکی ئاساییه‌، له‌شکری سه‌رکه‌وتوو، ده‌ست به‌سه‌ر چه‌ک و که‌ره‌سه‌ و سامانی نه‌ختینه‌دا بگرێ، به‌تایه‌تیش بۆ له‌شکره‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا، دوای ئه‌و هه‌موو لیکوژران و زیانه‌ی به‌هۆی ئه‌م شه‌ره‌وه‌ لێیان که‌وتوو، به‌مافی خۆیان زانیوه‌ ده‌ست به‌سه‌ر تۆپ و خه‌وت و که‌لوپه‌لی به‌رپه‌به‌رایه‌تییه‌ جیماوه‌که‌ی سلیمان که‌هیه‌ی به‌زیودا بگرن. هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک دیاره، نووسه‌رانی ئه‌م دوو نامه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رانی ئێرانی له‌ ئه‌وره‌حمان

(۴۴، ۴۵): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

۴۶- ناوێشانی نامه‌که‌ ئاوايه: ره‌شئوسی پارانیه‌یه‌که‌، که‌ محمهد سادق بۆ خه‌مه‌تی خاوه‌ن کۆپه‌لی به‌شان و شۆ، جه‌نابی وه‌زاره‌ت ئاوه‌دان، متمانه‌ پیکراوی ده‌وله‌تی بالایی ئاسه‌فی جیگا: میرزا محمهد شه‌فیع نووسراوه‌ و نێردراوه‌.

۴۷- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ته‌سته‌مبۆل. خه‌تی هومايۆن. ژماره: ۵۲۴۸۲- نامه‌که‌ مێژووی پتیه‌ نییه‌، به‌لام به‌گوتیه‌ی مێژووی کوژرانی سلیمان پاشای به‌غداد، که‌ له: جه‌مادی الآخه‌- ۱۲۲۵ کۆچیدا کوژراوه؛ ده‌بی نامه‌که‌ له‌ کۆتایی مانگی ناوبراو، یان مانگی (ره‌جه‌ب)ی هه‌مان سالدا نێردراوه‌.. جگه‌له‌وه‌ی که‌ نامه‌ی پتیشووش هه‌ر به‌و مێژوو و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش نووسراوه‌.

لهم سه‌روبه‌نده‌دا ئاژاوه‌یه‌کی ناوخۆ له خوارووی عیراقدا روویدا و والی ناچار بوو بۆ دامرکاندنه‌وه‌ی ئهو ئاژاوه‌یه، مل بۆ داواکانی محهمه‌د عه‌لی میرزا بدا و ئه‌وپه‌رحمان پاشای به‌فرمانه‌وه‌ی بابان داناوه‌... به‌لام به‌رله‌وه‌ی والی ئاژاوه‌که دامرکینیه‌ته‌وه، به‌دیل گیراو کوژرا (۱۸۱۳) و سه‌عیدی کوری سلیمان پاشای گه‌وره‌ بووه‌ والی به‌غداد.

لهم گیروداره‌دا ئه‌وپه‌رحمان پاشا نه‌خۆش کهوت و شه‌وی (۲ی مارتی ۱۸۱۳ز)، دوا‌ی به‌سه‌بردنی ته‌مه‌نیک‌ی پر له‌ رووداوی سه‌یرو سه‌مه‌ره (۲۴) ساڵ فرمانه‌وه‌ی پچ‌پچ‌ر، که‌ تیایدا (۵) جار ده‌سه‌لاتی فرمانه‌وه‌یه‌تی لێ سه‌ندراوه‌ته‌وه، کوچی دوا‌ی کرد... ته‌رمه‌که‌یان له‌ مزگه‌وتی سلیمانی به‌خاک سپارد.

«ریچ» له‌ بیره‌وه‌ری رۆژی (۱۹ی تشرینی به‌که‌می ۱۸۲۰)ی خۆیدا، سه‌باره‌ت به‌ساته‌وه‌ختی سه‌ره‌مه‌رگی ئه‌وپه‌رحمان پاشا، ئا‌وای نووسیه‌وه:

«کاتی ئه‌وپه‌رحمان پاشا له‌سه‌ره‌مه‌رگدا له‌سه‌ر جێ بووه، که‌ سوکار و خزمه‌کانی، ئازارێکی زۆریان به‌ده‌ست هێمنکردنه‌وه و دامرکاندنه‌وه‌یه‌وه چه‌شتوه، چونکه‌ له‌ بارێکی زۆر خرو‌شاو و هه‌لچووندا بووه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ی دووباره‌ کردۆته‌وه، که‌ به‌زه‌بوونی و ده‌سته‌پاچه‌یی له‌ ناو جینگه‌دا ده‌مری... له‌ کاتی‌کدا حه‌زی ده‌کرد له‌ مه‌یدانی شه‌ره‌فدا بمری...» (۵۴)

۲- مه‌حمود پاشای بابان (۱۷۸۵ز - ؟) (*)

سه‌ره‌تای هه‌لته‌کاندنی میرنشینی بابان:

ئه‌وپه‌رحمان پاشای بابان، له‌ دوا‌ی مه‌رگی خۆی، شه‌ش کور: مه‌حمود به‌گ، سلیمان به‌گ، عوسمان به‌گ، حسین به‌گ، یوسف به‌گ، عه‌زیز به‌گ و سێ براش: ئه‌حمه‌د به‌گ، عه‌بدو‌للا به‌گ و عومه‌ر به‌گ-ی لێ به‌جێما‌بوون. به‌لام به‌رله‌وه‌ی ئه‌وپه‌رحمان پاشا بمریت، سه‌رانی عه‌شایه‌ر و پیاوما‌قولان و کو‌یخای گونده‌کان کو‌بوونه‌وه و «مه‌حمود به‌گ»ی کوربه‌ گه‌وره‌یان به‌جێنشینی ئه‌وپه‌رحمان پاشا هه‌ل‌بژاردوه‌... هه‌روه‌ها سه‌عید پاشای والی به‌غدادیش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و چاکه‌یه‌دا که‌ ئه‌وپه‌رحمان پاشای باوکی مه‌حمود پاشا، له‌کاتی یاخیبوونه‌که‌یدا له‌ ناوچه‌ی مو‌نته‌فیک، دو‌ژمنایه‌تی عه‌بدو‌للا پاشای والی پیتشووی به‌غدادی کردوه، فرمانی میرایه‌تی قه‌له‌مه‌ر‌ه‌وی بابانی بۆ ناردوه و کردوویه‌تی به‌ «پاشا»ی بابان و کو‌یه و هه‌ریر و سو‌لتان مه‌حمودی عوسمانی «۱۸۰۸-۱۸۳۹» یشی

۵۴- گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان - ل ۳۲۱

(*) سالی (۱۸۲۰ز)، که «ریچ» ها‌تۆته‌ سلیمانی، ته‌مه‌نی مه‌حمود پاشای بابان، وه‌ک ریچ ده‌لن: (۳۵) سا‌ن بووه. به‌م پێیه‌ سالی له‌ دایک‌بوونی مه‌حمود پاشا ده‌بیته: ۱۷۸۵ز. بنوا‌ره: گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان، ل. ۹۹

له‌ چاکه و دل‌سۆزی مه‌حمود پاشا ئاگادار کردوه؛ بۆیه سو‌لتان مه‌حمود «بیورلدی» و فرمان و خه‌لاتی بۆ مه‌حمود پاشا ناردوه.

مه‌حمود پاشاش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م به‌سه‌ر کردنه‌وه و ریزلینه‌دا، سوپاسنامه‌یه‌کی گه‌رم و پر له‌ ستایش و پێزانینی بۆ سو‌لتان مه‌حمود ناردوه؛ که‌ ئه‌مه‌ ده‌قی ئه‌و سوپاسنامه‌یه‌ی مه‌حمود پاشای بابانه‌ بۆ سو‌لتان مه‌حمود:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۰

بابه‌ت: پێ سپاردنی ناوچه‌کانی بابان و کو‌یه به‌ مه‌حمود پاشا

میژوو: ۱۲۳۰ کوچی، ۱۸۱۴ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی به‌که‌م. لاپه‌ره: ۲۰۳

نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان بۆ سو‌لتان مه‌حمودی عوسمانی

لهم نۆکه‌ره که‌ مه‌ینه‌یه‌وه بۆ ئه‌وپه‌ری خاکی به‌نده‌گانی خاوه‌ن شکۆ و ده‌سه‌لاتی زۆر و به‌خشینی چاک، وره‌ بلند، به‌خشینی ئاشکرا، وه‌لی نیعمه‌تم، ئه‌فه‌ندم، سو‌لتانم، به‌ختی هه‌ر به‌رده‌وام بێ، راده‌گه‌یه‌نی که‌:

به‌گۆی‌ره‌ی نیاز و تکای ئه‌م که‌ مه‌ینه‌یه‌ و به‌پێی خۆزگه و تکای ئه‌م نه‌ونه‌مامه‌ نێژراوه‌ی له‌ که‌موکۆریی خۆی په‌شیمان و چاکه و چاودێری و سۆزی ئه‌و وه‌لی نیعمه‌ته‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه، که‌ ئاواتی هه‌ر به‌خشینه. ره‌سو‌ل ئاغای جیی متمانه‌ی خۆی به‌ره‌و ده‌رباری به‌زه‌یی ئامێز ناردوه، تا رشته‌ی پابه‌ندی و پێوه‌ندی خۆی ل هه‌ر جینگه و رینگه‌یه‌کی تره‌وه‌ داده‌برم و به‌هه‌ردوو ده‌ستی تکا و خۆزگه‌وه‌ بۆ «حبل المتین»ی دل‌توانیی و سۆزی وه‌لی نیعمه‌تم بۆ خزمه‌تتان درێژ ده‌کات و گیانبازی ده‌نوێتی و له‌شکر بۆ ها‌وا‌وزه‌نگیی ده‌نێری.

بیورلدی شه‌ریف‌تان کردبووه‌ مه‌رحمه‌ت و نیشانه‌ی چا‌وپۆشین و لێبووردنی ئه‌م به‌نده‌ پر له‌ رابردوو هه‌له‌یه، که‌ به‌بنچینه‌ هه‌ر به‌نده‌ و گه‌رد و ته‌می هه‌ستی به‌خشنده‌شتان به‌رامبه‌ر به‌م که‌ مه‌ینه‌یه، نیشانه‌ی به‌زه‌یی و دل‌نه‌رمیی گۆریبووه‌وه و ده‌سه‌لاتی ناوچه‌کانی: بابان و کو‌یه و هه‌ریر-تان به‌م نۆکه‌ره‌ گیانبازه‌ به‌خشیبوو، له‌گه‌ل خه‌لاتی (کورک)ی سمۆره‌ی نایاب

و سه‌روهر و نه‌سپیتکی پوشته و رازاوه، به‌ته‌داره‌ک و که‌ره‌سه‌ی وه‌زیرانه. که‌ نه‌م جوّره لی‌بووردن و به‌خشین و عه‌تا و فرمانه، هه‌ر شایانی خاوه‌ن شکوی وه‌ک ئی‌وه‌ی وه‌لی نی‌عمه‌ته و له‌گه‌ل برای هیترا. «نه‌حمه‌د تا‌غا» دا نار‌دیوتان و به‌سه‌ر نه‌فرازی نی‌که‌ری به‌زیر کردراو و چاکه دیوه‌ی خوتان شه‌رفی ناردن و وه‌رگرتنی په‌سه‌ند کردبوو.

بو‌نه‌م مژده دل‌که‌روه و گه‌یشتنی نه‌م مرگینیه‌ی پر له شادییه، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه کردمانه به‌زم و به‌ته‌داره‌کی سه‌روه‌رانه و شادییه‌وه، سه‌رحه‌می خه‌لک و به‌تاییه‌تیش به‌گزاوه و تا‌گا‌گل و ناسراوان و نه‌عیانی ویلایه‌تی بابان به‌پیشواز و به‌ره‌وییری چووین و پیشه‌کی «بیورلدی» ی شه‌ریف و مه‌رحه‌مه‌ت‌کراوم ماچکرد و کردمه تاجی سه‌ره‌ریزی خو‌نیشاندانم و دوای به‌جیه‌تینانی ئادابی شوکرانه‌بژیری، «کورک» ی نایابم کرده به‌ر و پیتی گه‌وره بووم و پله‌وپایه‌می پی زیاد بوو. له‌م حاله‌ته‌دا به‌ه‌سه‌ستیکی پاکه‌وه، ناوچه‌وانی کویلایه‌تیم له‌ توّز و گه‌ردی خزمه‌ت‌گوزاری و راست‌گویی سه‌روه‌رانی نی‌عمه‌ت هه‌لسوو. به‌سواربوونی نه‌سپه رازاوه‌که‌ش، سه‌ری سه‌ره‌ریزی و خو‌ پی گه‌وره بوونم به‌ره‌و قوبه‌ی چه‌رخ‌ی به‌رین هه‌لکش و به‌و فرمانه پر له به‌خشین و نه‌وازش و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی وه‌لی نی‌عمه‌تیش، که‌ دروشمی هه‌ر ده‌ست‌بالایی بووه، ده‌وله‌تداریم لای چه‌پی خوّم و به‌خته‌وه‌ریشم لای راستمه‌وه به‌چاوی خوّم ده‌بینی و به‌م جوّره‌ش ناماده‌ی ناو دیوانی رازاوه‌بووم، که‌ به‌زانیان و سادات و ریزدارانی هیترا، به‌گوتیره‌ی پله‌و پایه‌ی خو‌یان ناماده و ریزبوون؛ بیورلدی شه‌ریفم ناوه‌لا کرد و خو‌ینده‌وه و که‌ره‌سه و پیوستی شادیانه‌وه ته‌داره‌کی سوپاس‌گویییم پیشک‌ش کرد و تیکرای ناماده‌بووان و به‌تاییه‌تیش خه‌لکی بابان، به‌ دو‌عای ته‌مه‌ن درتیزی و به‌خته‌وه‌ری و پترتری شان و شکوی چه‌زرتی نه‌ولیی نی‌عمه‌ت، زمانی پاراومان گیترا... خوی گه‌وره و دل‌و‌قان و به‌ده‌سه‌لات، ته‌مه‌نی چه‌زرتی نه‌ولیی نی‌عمه‌ت، درتیز و هه‌میشه بکات و ده‌وله‌ت و شان و شکوی نه‌مری پی‌بدات و سیبه‌ری هوما‌یانه‌یان به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی نه‌م ده‌قه‌ره و به‌تاییه‌تیش به‌سه‌ر نه‌م به‌نده راست‌گویانه‌وه فراوانتر بکات.

سویند به‌چه‌قی نه‌م قسه‌ راستانه، له‌و روانگه‌یه‌وه که‌ به‌خشین و خیر و پیزانینی ئی‌وه، به‌رامبه‌ر نه‌م نی‌که‌ره توکمه و قامانه‌تان کردوتانه، مایه‌ی

به‌خته‌وه‌رییه و نه‌وه‌ی بو‌نه‌م نی‌که‌ره ساده‌یه‌تان فه‌رمووه، وه‌ک نه‌وه وایه به‌نده‌یه‌کتان نازاد‌کردی و غولا‌می‌کتان به‌زیر کری‌بی... واته: نه‌گه‌ر چاوپوشیتان له‌ پیشینه و تاوان و که‌مته‌رخه‌می نه‌م غولا‌مه‌تان کردییت و به‌نۆره‌ی پی‌ره‌واییینی ده‌سه‌لاتی به‌رتیوه‌بردنی ویلایه‌تی بابان و کویه و هه‌ریر، سه‌رفرازان کردیم، وه‌ک نه‌وه وایه ته‌وقی کویلایه‌تیتان کردییته ملی نه‌م نی‌که‌ره و به‌قیمه‌تیکیش کری‌بیتتان.

به‌لام نه‌م نی‌که‌ره‌ش له‌ به‌رامبه‌ر نه‌م هه‌موو چاودیری و چاکه و به‌خشینه بی‌ کۆتایی و لوتف نواندنه‌ی نه‌ولیی نی‌عمه‌ت‌دا، نه‌گه‌ر گیانی خو‌بشی بخاته به‌ری پی‌ی نه‌سپی (سه‌مه‌ند) ی به‌خته‌وه‌ری چه‌زرتی نه‌ولیی نی‌عمه‌ت، هیتشتا خو‌ی به‌که‌مته‌رخه‌م ده‌زانی و هیتشتا «یه‌ک» له‌ به‌رامبه‌ر نه‌و هه‌زار و زیاتریش چاکه‌یه‌ی هه‌قی لوتف و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی، که‌ سه‌روه‌رانی به‌رامبه‌ری نواندوو‌یانه؛ نه‌یتوانیوه هیج بکات و بی‌سته پاشکۆ... که‌ خوا یاریت بتوانی و ته‌قه‌للا بدات، خو‌ی بگه‌به‌نیته‌ ریگه‌ی خزمه‌ت‌گوزاری سه‌روه‌ران و چاکه‌ی نه‌ولیی نی‌عمه‌تی، به‌ده‌رگای خوی مه‌زن و دل‌و‌قان بسپی‌ی.

له‌به‌رته‌وه‌ش که‌ پایه‌به‌رز «نه‌حمه‌د تا‌غا» لوتف و سو‌زی سه‌روه‌رانی گه‌یاند و خه‌لکی که‌مینه‌ی نه‌م ناوچه‌یه‌ی به‌ته‌واوی خسته به‌ر چاودیری و هه‌لسه‌نگاندنی دل‌گه‌وران و دل‌نیای کردین، بو‌یه نه‌م نی‌که‌ره‌شتان، سه‌ره‌له‌نووی وه‌فاداری و په‌یمانی نی‌که‌رایه‌تی خو‌نیان به‌ «ره‌سوول تا‌غا» دا بو‌ده‌روازه‌ی ده‌ریار «قاپۆ» نو‌ی کرده‌وه و دیسانیش بو‌ «نه‌حمه‌د تا‌غا» یان سه‌لمانده‌وه و جه‌ختیان له‌سه‌ر کرده‌وه و دواییش به‌ره‌وه ده‌روازه‌ی مه‌رحه‌مه‌ت به‌ری‌یان کرده‌وه.

به‌م بو‌نه‌یه‌وه چاوقایی و پرکی‌شیمیان کرد و نامه‌ی پیوست و به‌ندایه‌تیمان نووسی و به‌نیشان‌دانی سوپاس‌گویی و پیزانین و پاسه‌وانیمان بو‌ لوتف و مه‌رحه‌مه‌تی زوری چه‌زرتی سه‌روه‌ران، زمان درتیمان کردوو و بی‌ هیج مه‌به‌ستییک، نه‌م هه‌موو دو‌عا‌گویییه‌مان کردوو.

له‌وه زیاتریش بی‌ته‌ده‌یی ناکه‌ین. امره‌ الأعلى ارفع رافع.

له‌ کۆتایی جمادی الآخر، ۱۲۳۰ کۆچی
مۆر: أفوض امری الی الله، عبده: محمود

نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ حاکی کهرکووک

هیژای خاوه‌ن جی و ری، به‌خته‌وه‌ریی و چاره‌نووس هاو‌ری، برای سه‌روه‌ر و بالا، تان و پۆ به‌رز و نازناو پیروژ، برایانی ره‌وشت شیرین و پایه‌به‌رزان، سه‌روه‌رانی ستایش‌کراو، ئیقبال و چاکه و جوامی‌رییان زیاترین و به‌پشتیوانی خوا له خویشی و شادمانی نزدیک بن و به‌همو ئاوات و خوژگه‌کان بگه‌ن..

دوای ده‌رپرینی دو‌عای زۆر و نیشانه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی باوه‌رپی‌کراو، بیرو‌رای دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستی پیوست ده‌کات، رابگه‌به‌نی که:

به‌وه‌یه‌وه که ویلایه‌ته‌کانی بابان و کهرکووک هه‌میشه به‌کیک بووه و جی‌او‌زیه‌ک له نیوانیاندا نه‌بووه، که چی هه‌رچی که‌سانیکی سه‌ر به ویلایه‌تی بابان، که له کارده‌خرین، له په‌نای قه‌لای کهرکووکدا دالده ده‌درین! له کاتیکدا ئیمه هه‌رگیز رازی نه‌بووین ده‌ست‌دریژی بۆسه‌ر خاکی کهرکووک بکه‌ین. به‌لام نه‌ئیه‌وه ناماده‌بوون به‌رگری و ریگری له‌وانه بکه‌ن و نه‌ئوانیش ده‌ست‌به‌رداری ئه‌م کاره ناله‌باره بوون، به‌تایبه‌تیش له‌م رۆژانه‌دا، که عه‌بدو‌ل‌لا به‌گ داوای فرمان‌ه‌وایه‌تی بابان ده‌کات و ژاوه ژاویکی ناوه‌ته‌وه و ئیه‌وش خۆتان ئاگادارن، که ئه‌وانه چ کاریکی بین سه‌روه‌ریان به‌رامبه‌ر به‌هه‌ژاران و بیده‌سه‌لاتانی ره‌عیه‌ت کردووه و چ جۆره هه‌لسوکه‌وتیکی بیه‌ووده‌ش ده‌کهن و تا ئه‌مانه‌ش له ناو کهرکووکدا بن، هه‌رگیز ده‌ست نایانگات. بۆیه ناچار ده‌ست‌کراوه به‌خۆتاماده‌کردن و هه‌یرش کردنه سه‌ر کهرکووک و ده‌روه‌ری... چونکه ئه‌گه‌ر عه‌بدو‌ل‌لا به‌گ مه‌به‌ستی فرمان‌ه‌وایه‌تییه، به‌هیوای چیه‌ خۆی له کهرکووکدا حه‌شار داوه! ئه‌گه‌ریش به‌هیوای شه‌ر و به‌ره‌نگارییه، ئه‌وا له‌شکری ئیمه له «بازیان» دایه، ئیتر بۆچی ئه‌و خۆی دو‌ا ده‌خات؟ چونکه له‌وه زیاتر به‌به‌رمانه‌وه نه‌ماوه و خۆشتان ئاگادارن، که برای هه‌یژمان «عوسمان» له‌ده‌می‌که‌وه به‌هه‌یژکیه‌وه له «بازیان» به‌رامبه‌ر عه‌بدو‌ل‌لا به‌گ دامه‌زراوه و له‌ملاشه‌وه؛ لای سوپای به‌ده‌سه‌لاته‌وه،^(۵۵) له‌شکریکی وه‌ک می‌رووله و کولله، گه‌یشتوته قوناغی «باریکه» و هۆردووی کردووه... له‌به‌رئه‌وه تکای زۆر و

به‌لام له‌وه چووه هه‌لبژاردنی مه‌حموود پاشا، به‌میری بابان، جیی ره‌زامه‌ندیی مام و هه‌ندئ له برا و خزمه‌کانی نه‌بووین، یان هه‌ر یه‌که‌یان لای خو‌یه‌وه، خۆی بۆ ئه‌و په‌له و جیه‌گیه به‌ره‌واتر زانیی، بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بردووه به‌خۆیان و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانیان‌ه‌وه، روویان وه‌رگه‌یتره‌وه و چوونه‌ته به‌غداد و مه‌حموود پاشایان به‌جیه‌تیش‌توه. والی به‌غدادیش وه‌ک نه‌ریتی والیه‌کانی پیش خۆی، ئه‌مانه‌ی بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی خۆی و ئاژاوه و ناکۆکی ناو بنه‌ماله‌ی بابان، لای خۆی گلداده‌ته‌وه... به‌م پییه هه‌ر له‌سه‌ره‌تای کارکردنی مه‌حموود پاشاوه، زه‌مینه‌ی ناکۆکی و پیلانگه‌یتران له ناو سه‌رانی بابان و بنه‌ماله‌ی فرمان‌ه‌وایه‌تی بابان و له‌ دژی مه‌حموود پاشا له‌کایه‌دابوو... به‌تایبه‌تیش له‌م کاته‌دا که سه‌عید پاشای والی به‌غداد لایکی ته‌مه‌ن (۲۲) ساله‌ی که‌م ئه‌زمون بوو. به‌گه‌یتره‌ی خواست و دنده‌انی ده‌روه‌به‌ره‌که‌ی بریاری داوه و هه‌لسوکه‌وتی کردووه.

بۆیه سال و نیویک دوای به‌سه‌ربردنی فرمان‌ه‌وایه‌تی مه‌حموود پاشا، هه‌لو‌یستی والی به‌رامبه‌ر مه‌حموود پاشا گۆردراوه و بریاری داوه عه‌بدو‌ل‌لا پاشای مامی له‌جیی دابنی و بۆ ئه‌مه‌ش عه‌بدو‌ل‌لا پاشا له‌گه‌ل هه‌یژکی عوسمانیدا، له به‌غدادوه هاتوته کهرکووک و له‌وئ له‌نگه‌ری گرتووه. مه‌حموود پاشاش بریاری داوه ریگه‌ی ئه‌م به‌رنامه‌یه و هاتنه ناو شاری سلیمان لیبگری و له‌م پینامه‌شدا له سه‌ره‌تاوه عوسمان به‌گی برای، به‌هه‌یژکیه‌وه به‌ره‌و «ده‌ریه‌ندی بازیان» ناردووه و هاوکاتیش داوای له ئیران کردووه پشتیوانی لیبکه‌ن.

ئیرانیش هه‌یژکی به‌سه‌رکردایه‌تی محمه‌ده‌ علی میرزای نایب سه‌لته‌نه به‌ره‌و شاره‌زور ناردووه و له ناوچه‌ی «باریکه» ی نزیک چه‌می «تانجه‌رۆ» هۆردوویان کردووه... به‌ده‌م ئه‌مانه‌شه‌وه نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ نامیزی له ریگه‌ی حاکی کهرکووکوه بۆ کاربه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانی کهرکووک ناردووه، داوای لی‌کردوون: عه‌بدو‌ل‌لا پاشا له کهرکووک ده‌ریکه‌ن؛ که ئه‌مه ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۲

بابه‌ت: ده‌رکردنی عه‌بدو‌ل‌لا پاشا له کهرکووک

میژوو: ۲۴ی ره‌جه‌بی ۱۲۳۱ کۆچی، ۲۱-۶-۱۸۱۶ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره ۲۰۶

مۆلّه تی یه کجارییم له خاوهن شکۆ، پایه بهرز و سه رتۆپی مه زنان؛ برام: «محهمد عهلی خان، سوپاسالار» و سه رجه می سه رکرده جوامییره کانی قاجار داوا کردوه، که چهند رۆژتیک جله و به ره و دواوه رابکیتشن.

بوئوهش خوا لییمان رازی بی و بهرژه وندی خه لکیش له بهرچاویگرین، به چاکمان زانی نامه تان بو بنوساین و ئاگادارتان بکهین، که ده بی له م دوو کاره، یه کتیکیان نه نجام بدهن: یان عه بدوللا بهگ بکه نه دهره و و بو جهنگی بنییرن و ئه م کاره به لایه کدا بخات؛ یان ره وانه ی به غداد-ی بکه نه وه و بچیتته وه بو به غداد و ئه و ژاوه ژاوه ی ئه و له و لایه وه و ئه م له شکرکیشییه ش له م لایه وه دوا بی بیت. له بهرته وه چهند رۆژتیک چاوه رتی ئه وه یین یه کتیک له م دوو کاره نه نجام بدهن... ئه گه ریش له لای ئیوه وه یه کتیک له م دوو کاره، به رامبه ر عه بدوللا بهگ نه نجام نه دهن، سویند به خودا، ئیتر له وه زیاتر خۆمان بی راناگیرئ و به ناچاری و بی هیج چهند و چوونیک، ئه م به لای جۆشا و ولا فاهه خرۆشاوه ده که یه سه ر ئه و ناوچه یه تان.

ئیترا و اتیشمان ئه وه یه، که له لایه ن ئیوه وه گله ییمان لینه کرئ، چونکه به و خوا یه ی که بی وینه و بیچوونه، به زبانی عه بدوللا و به تابه تیش ئیوه رازی نابین، که مافی دراوسیتیتان به سه ره وه یه. به پشتیوانی خوا ده بی له چوار رۆژ تینه به ری، که ئه م وه لامه به ئیمه بگاته وه.

باقی الدعای السلام

۲۴ ی ره جبه ی ۱۲۳۱ کۆچی، ۲۱-۶-۱۸۱۶ ز

مۆر: «أفوض أمری إلى الله، عبده: محمود (۵۶)

هه ر له سه روپیوه ندی ئه م زنجیره رووداوه دا (وهک دهرده که وئ)، ئیران له به رامبه ر ئه م به دهنه وه هاتن و ناردنی ئه م هیتزهیدا که بو پشتیوانی له مه حمود پاشا ناردوویه تی و بو زیاتریش دلنیا بوونی له داها تووی ناوچه که؛ دوا ی بارمه تی له مه حمود پاشا کرد بی... له لایه کی تریشه وه له سه ر ئه وه ی که کار به ده ستانی که رکوک، عه بدوللا پاشای مامی مه حمود پاشا و هاوکاری والی به غدادیان په ناو دالده داوه، هه ر له رتگی مه حمود پاشاوه داوایان له وانبیش کردوه، بارمه تی خۆیان بو لای: محهمد حسین خان بنییرن، که

ئه م داوایه ی ئیران، له و نامه یه ی مه حمود پاشا دایه، که (۵) رۆژ دوا ی میژووی نامه ی پیشوو، به هۆی «سه ید مه حمود ئه فه ندی موفتی» ی که رکوک وه بو کار به ده ستانی که رکوک ی ناردوه:

به لگه نامه ی ژماره: ۹۱

بابه ت: گه یشتنی له شکر ی ئیران بو سلیمانی و دوا ی بارمه

میژوو: ۲۹ ی ره جبه ی ۱۲۳۱ کۆچی (۲۶/۶/۱۸۱۶ ز)

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی: یه که م. لاپه ره: ۲۰۵

نامه ی مه حمود پاشای بابان

بو: سه ید مه حمود ئه فه ندی- موفتی که رکوک

به پشتیوانی خوا، هه میشه دهرگای به خته وه ری و ده ولته ت و به ختستان به کلیلی چاودیری و به سه رکردنه وه ی خوا ی گه وره، به ره و رووی به ختی پیروژ و بییری ئه و خاوهن لوتفه فراوانتر بی و هه ر به لوتفی ئه ویش هۆیه کانی خۆزگه و ئاواته کان ئاماده بکرئ. دوا ی کردنه وه ی دهرگاکانی پارانه وه ی پیویست و به دهنه گه وه هاتنی ئایاتی فه رموده؛ بییری سۆزداریی و پیویست ده کات هه ر کاتی پرسیاری دهنه گویاس فه رموون، به جۆرتیکه که هیزی سه ربازیان (۵۷) هاتوته ناو سلیمانی و «سلیمان پاشا» ش (۵۸) گه یشتوته کرماشان. له م کاته شدا محهمد حسین خانی نایب سه لته نه، به هۆی غولا مه کانی شازاده وه، هه والی بو ئه م دلنسۆزه ناردوه، که که سیک بو هینانی بارمه دیاری و ده ستنیشان ده کات. ئه گه ر ده نییرن، وه لامان بده نه وه ئه گه ریش بیرو بو چوونیک تر له دلدا هه یه، دیسان هه ر وه لامان لی بگپر دیتته وه و ئاگادار بکرین؛ تا زانیاریمان له و باره یه وه هه بیت... پیویست و به ئه رک زانرا ئه م هه والانه تان بو بنوسم. ئیتر خۆشتان سه رپشکن. رۆژانی جوامیری به نه نجام بگات.

مۆر: «أفوض امری إلى الله، عبده: محمود» (۵۹)

۵۷- مه به ست له سوپای ئیرانه.

۵۸- مه به ست له سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا و نامۆزای مه حمود پاشا به.

۵۹- ئه رشیفی سه رۆک وه زبیرانی ئه سه ته میۆل- خه تی هوما یۆن- ژماره: N/۳۷۲۰۰.

وهك سه رنج ده درى داروبارى ئه و رۆژگارهدى ده سه لاتداریتی بابان، نیشانه و سه رته تاكانی داهیزران و شپرزهبی و بی شیرازه بییان تیدا به دی ده کری. چونکه له لایه که وه: مامه کانی مه محمود پاشا روویان کردۆته دۆژمنه کانی و له شکرى رۆمیان له دژی هیناوه ته نزیك که رکوک و زۆریه ی له شکرى بابانیش بۆ به رهنگاری له م کاره ی عه بدوللا پاشا و هیزه که ی؛ له ده ربه ندى بازبان سه نگه ریان کردوو و دامه زراون.

له لایه کی تریشه وه، له قۆلى شاره زووره وه له شکرى ئیرانیش هاتۆته ناوجه رگه ی قه له مپه رده ی بابان و ده ستی له کاروبارى میرنشینه که وه رداوه و له هه مان کاتیشدا سلیمان پاشای نامۆزای مه محمود پاشا رووی کردۆته ئیران و به پشتیوانی ئیران دژایه تی مه محمود پاشا ده کات.

له قه له مپه رده ی والی به غدادیشدا: پشیوی و ناکۆکی له نیوان سه عید پاشای والی به غداد و داود پاشای زاویدا، له سه ر ده سه لات، له پیوه ندى میرنشینی بابانیشدا رهنگیان داوه ته وه.

چونکه ناکۆکیه کانی نیوان سه عید پاشا و داود پاشا گه یشتۆته قۆناغیکى دژوار، داود پاشا میرنشینی بابانی به شوتینی دالده و په ناگه ی خۆی زانیوه و له ئه یلوولی ۱۸۱۶ز، دا چۆته لای مه محمود پاشا و ماوه ی (۴۰) رۆژیک له سلیمانی ماوه ته وه^(۶۰) و به هۆی ئه م کاره ی داودیشوه هه موو ئه وانه ی له و ماوه یه دا له دژی سه عید پاشا، په نایان بۆ ئیران برده بو، هاتنه لای داود.

به واتایه کی تر، له و رۆژانه دا «سلیمانی» بۆته مه له ندى کی گه وره ی دژایه تی سه عید پاشای والی به غداد.

سه عید پاشاش له م هه لاتنه ی داود پاشا بۆ سلیمانی و کۆبوونه وه ی دۆژمنه کانی له ده وری داود، مه ترسیی لى نیشتوو و له عه بدوللا پاشای گپراوه ته وه که له که رکوک وه بۆ به غداد بگه رپه ته وه.

هه ر له و رۆژانه دا داود پاشا له سلیمانییه وه که وتۆته راپۆرت و نامه نووسین بۆ بابیعالی له دژی سه عید پاشا و داوای لایه ردى سه عید و دانانی خۆی له جیبی سه عید کردوو و هه ر به پشتیوانی مه محمود پاشا و عوسمان پاشاش به ره و که رکوک به رى که وتوو و له و ماوه یه دا که له نزیك که رکوک بووه، فرمانی لایه ردى سه عید و دانانی خۆی به والی به غداد، له ئه سته مبه له وه پیگه یشتوو و وینه ی فرمانه کانی بۆ کاربه ده ست و گه وره کانی به غداد ناردوو و داوای کۆمه له رووداویکی خپرا و ئالۆز، لایه نگرانی داود

۶۰- لۆنگریک- ص ۲۳۶ .

پاشا هیشیان برده ته سه ر سه عید پاشا و کوشتیوانه و داود پاشا بۆته والی به غداد (۱۸۱۸ز)^(۶۱).

داود پاشاش هه ر ئه وه نده ی بۆته والی به غداد، داوای ماوه یه کی که م، هه موو دۆستایه تی و پیوه ندى و چاکه و یارمه تیدانیکی پیشینه ی مه محمود پاشای له یاد کرد و له سه ر نه ریتی والیه کانی پیش خۆی، که نه یانده هیشته میره کانی بابان له سه ر شوتینی خۆیان جیگه رین و به دلنیا یی میرایه تی بکه ن؛ ئه میش دژی مه محمود پاشا که وته پیلانگه ران و ئاژاوه نانه وه له ناو بنه ماله که ی مه محمود پاشا و لایه ردى عوسمان پاشای برائى هه ره ته با و نزیکی مه محمود پاشا له فرمانه وایه تی کۆیه وه هه ریر و ته فره دانی هه سه ن به گی برائى مه محمود پاشا، که له گه ل (۵۰۰) که سدا چۆته به غداد (۱۸۱۷) و فرمانه وایه تی کۆیه و هه ریر-یشی پى به خشیه ^(۶۲).

هه له به ته لیته دا ده بی ئه وه بوتری، که هه لوتیست گۆرینی خپرا خپرای بابیعالی و والیه کانی به غداد، به رامبه ر میران و میرایه تی بابان و ئاژاوه نانه و دیان له ناو بنه ماله ی باباندا، هه روا بی بۆنه و بی بنچینه نه بووه، به لکو له ئاکامی ئه و مملاتی و شه رى ده سه لاته دا بووه، که هه ردوو ده ولته تی قاجاری و عوسمانی، بۆ هینانه دی به رژه وه ندى و نامانجه کانیان له ناوچه که دا ده یانکرد و ده ستیان له کاروبارى ناوچه کانی یه کتر وه رده دا، به تایبه تیش له ناوچه کانی سه ر سنووری هه ردوولایاندا، که میرنشینی بابان ده که وته سه ر سنووری هه ردووکیان و کاتیکیش ئه م مملاتی و زۆرانبازییه ده گه یشته ئاستیک زیان به به رژه وه ندى میران و میرانی بابان بگه یه نیته، ئه وسا میرانی بابانیش به گۆپه ردى دید و به رژه وه ندى خۆیان، بیانویستایه، یان نه یانویستایه، ده که وتنه تای ته رازووی یه کیک له و دوو ده ولته تی قاجاری و عوسمانی و ده بوونه ئامرازیک بۆ ئه نجامدانی پلان و به رنامه ی یه کیکیان.

له هه مان کاتدا به رده وام له ناو خودی بنه ماله و میرنشینی بابانیشدا، هۆی بنچینه یی بۆ هه لوتیست وه رگرتن له یه کیک له م دوو ده ولته ته هه بووه؛ وه ک ئه وه ی له سه ره تای سه ده ی شارده و دروستبوونی ده ولته تی سه فه و بییه وه، شا ئیسماعیلی یه که م (۱۴۸۷- ۱۵۲۴ز) له یه که مین رۆژی شاهیتی خۆیه وه مه زه به ی شیعه ی کرده مه زه به ی رسمیی ده ولته ت و که وته شه ر و قه لچۆکردنی مه زه به ی سوننی، که به هۆیه وه مه زه به ی سوننی له

۶۱- هه مان سه رچاوه- ص ۲۳۶-۲۳۷ .

۶۲- ریچ له سه رده انه درێژخایه نه که یدا بۆ میرنشینی بابان، له زۆر شوتینی بیروه یه کانی خۆیدا، به وردی باسی پیلانگه رى و ده ستپوهردانی عوسمانی و قاجاری، له ناو بنه ماله ی بابان و سه رانی بابان دا ده کات. که هه روه ک نمونه ی ئه و یاسایانه، بنواره: گه شتی ریچ بۆ کوردستان- لاپه ره کانی: ۳۱۷، ۳۱۸ . هه روه ها: لۆنگریک- ص ۲۴۳ .

قه‌له‌م‌په‌وی سه‌فه‌ویدا ته‌نگی پی‌هه‌لچنرا و زۆریه‌ی کوردانی سوننی مه‌زه‌هب، به‌ناچاری دایانه پال ده‌وله‌تی عوسمانی و له زۆر شه‌ر و کیشه‌کانیشدا، به‌رگری و داکوکییان له ده‌وله‌تی عوسمانی کردو تا چهند سه‌ده‌یه‌ک و تا هاتنی ده‌سه‌لاتی قاجاره‌کانیش بۆ سه‌ر ئییران (۱۷۹۶ز)، ئەم هه‌لومه‌رحه هه‌ر به‌و جۆره‌ مایه‌وه؛ به‌تایبه‌ش که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده و هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه، ته‌ریقه‌تی «قادی» که زانای هیتزا و مه‌زنی ساداتی به‌رزنج: «شیخ ماری نۆدی، ۱۷۵۳-۱۸۳۸ز» رابه‌رایه‌تی ده‌کرد، زۆر به‌گه‌رمیی و به‌ناشکرا پشتیوانیی له دید و هه‌لویتستی ده‌وله‌تی عوسمانی ده‌کرد.

به‌لام که زانای ناسراوی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی: «مه‌ولانا خالید (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز)، له دوای وه‌رگرتنی ته‌ریقه‌ت له هیندستان (۱۸۱۱) و له سه‌ره‌تای هاتنه سه‌ر کاری داود پاشادا، له سه‌ر بانگه‌یشتنی مه‌حموود پاشای بابان؛ دیته سلیمانی و خانه‌قای بۆ ده‌کریتته‌وه و له ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا ته‌ریقه‌ته‌که‌ی په‌ره ده‌سپین و به‌پیتچه‌وانه‌ی ته‌ریقه‌تی «قادی» یسه‌وه، نابیتته لایه‌نگر و پاشکۆی هه‌یج کام له‌و دوو ده‌وله‌ته و هه‌ولتی به‌کخستنی میره‌کانی بابان ده‌دات و هاوکات (۶۳) ته‌ریقه‌تی پيشووش «قادی» زۆر زوو ده‌که‌ویتته دژایه‌تی و ته‌نگ پی‌هه‌لچینی... ئیتر به‌و هۆیه‌وه که هه‌ریه‌که له‌م دوو ته‌ریقه‌ته، له ناو توێژ و ده‌سته و ریزه‌کانی کۆمه‌لانی خه‌لک و بنه‌ماله‌کانی بابانی و رووناکبیران و دام و ده‌سگا و ته‌نانه‌ت له‌شکری بابانی‌شدا، لایه‌نگر و جه‌ماوه‌ریکی زۆریان ده‌بێ و هه‌مان مملاتی و دژایه‌تی، به‌ناو ریزه‌کانی ئەمانه‌شدا ده‌ته‌نیتته‌وه؛ ئەوسا ئیتر کۆمه‌لگه‌ی ناو قه‌له‌م‌په‌وی بابان، ئەوه‌نده‌ی تر به‌ره‌و جیا‌وازی و له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شان و له‌ت و په‌تیبون ده‌چێ..

بۆیه سه‌رده‌می فرمانه‌وه‌ایه‌تی داود پاشا (۱۸۱۶-۱۸۳۱)، سه‌ره‌تای هه‌لته‌کانندی شیرازه‌ی کۆمه‌لگه و ده‌سه‌لاتی فرمانه‌وه‌ایه‌تی بابانه..

چونکه له کۆتایی چاره‌کی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌وه، ئیتر کوردستان ئۆقره و ئاسایشی لێ ده‌برێ و ده‌بیتته مه‌یدانی مملاتی و به‌یه‌کدا هه‌لپه‌ژانی له‌شکره‌کانی عوسمانی و قاجاری و شوینی زۆرانبازی خویناوی و کاولکاری میره‌کانی بابان و ته‌نینه‌وه‌ی ئاژاوه و پشپویی و شه‌ر و تیهه‌لچونی بی‌په‌رانه‌وه و نه‌خۆشیی و هه‌ژاری..

هه‌ر ئەم داروباره‌ش ریتی بۆ میرنشینیکی تری دراوسیتی بابان، واته: بۆ میر محمه‌دی

۶۳- مه‌ولانا خالید ته‌قه‌للایه‌کی زۆری یه‌کخستن و یه‌کیتی و ته‌بابی میره‌کانی بابانی داوه و له خانه‌قاکه‌ی خۆیدا مه‌حموود پاشا و مام و براکانی کۆکرده‌ته‌وه و سوتندی داو، تا خیانته‌ت له‌یه‌کتری نه‌که‌ن و به‌بێ ناگاداری یه‌کتری، پیتوه‌ندی و نامه‌گۆزینه‌وه‌ی هاوکاری سه‌رانی قاجاری و عوسمانی نه‌که‌ن. (بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواره: گه‌شتی ریج بۆ کوردستان- ل: ۱۵۷، ۱۶۰، ۳۲۲).

ره‌واندز (۱۷۷۴-۱۸۳۸ز) خۆشکرد، (که له‌م رۆژگاردا هه‌له‌په‌ی فراوانخوازی ده‌کرد و به‌ره‌و دره‌وشانه‌وه ده‌چوو) تا ئەم لاوازی و داپژاوییه‌ی میرنشینی بابان بقۆزیتته‌وه و له‌به‌ری باکوور و خۆرتاوا‌ی قه‌له‌م‌په‌وی بابانه‌وه، ته‌نگ به‌میرنشینی بابان هه‌له‌چنی و ناوچه‌یه‌کی فراوانیان لێ داگیر بکات و سنووری ده‌سه‌لاتی بگه‌یه‌نیتته‌ نزیک «سلیمانی» ی مه‌له‌بندی میرنشینی بابان، له قه‌مچوغه و سورداش و له قه‌شقۆلی قه‌لا و بنکه‌یه‌کی سه‌ربازی دامه‌زرتنی (۱۸۲۲). (۶۴)

به‌لام به‌گوێه‌ی یاسای ناوده‌وله‌تان، میرنشینی بابان سه‌ر به‌ده‌وله‌تی عوسمانی بوو. که‌چی ئییران له مملاتی خۆیدا له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی، ده‌بویست به‌هۆی پاشاکانی بابانه‌وه، نفووزی خۆی له کوردستاندا به‌هیتز بکات و تا ده‌هات گوشاری زۆرتی بۆ سه‌ر میره‌کان و میرنشینی بابان ده‌هینا و بۆته‌وه‌ش به‌رده‌وام میرانی بابان ناچار بکات، داخوازییه‌کانی جیبه‌جێ بکه‌ن، له‌و سالانه‌ی فرمانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشادا کردبوویه نه‌ریت داوا‌ی بارمه‌تی لێده‌کردن، که ده‌بوا‌یه کۆر و برای میره‌کانی بابان بن و له کرماشان دا‌بنرین، که ئەم جۆره داخوازیانه‌ی ئییران له میرنشینی بابان، له نمونه‌ی ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی: (۶۵)

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۱۱

بابه‌ت: بارمه‌تی پاشای بابان و کیشه‌کانی سنوور

میژوو: ۱۲۳۵ کۆچی، ۱۸۱۹ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م

لاپه‌ره: ۲۳۷

۶۴- مسته‌فا ئەمین، نه‌وشیروان: میرنشینی بابان له نیوان.. ل ۱۴۷. هه‌روه‌ها له‌م باره‌یه‌وه بنواره: به‌شی (۵) ی ئەم کتیبه و به‌لگه‌نامه‌کانی هه‌مان به‌ش.

۶۵- له سه‌رده‌می فرمانه‌وه‌ایه‌تی ئەوره‌حمان پاشای باباندا، مه‌حموود پاشاش له‌جیتی باوکی، لای شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا له کرماشان بارمه‌ته بووه. ئەوه‌نده زۆر له‌وئ ماوه‌ته‌وه، هه‌ر له‌وئ ژنی هیناوه و کورپکی به‌ناوی «عه‌لی» له‌و ژنه هه‌بووه. که وه‌ک له‌م چهند به‌لگه‌نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی، ئەو ژن و منداله هه‌ر له‌وئ ماونه‌ته‌وه. هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا که له کرماشان بارمه‌ته بووه، جارتیکیشیان کار به‌وه گه‌یشتوه، خه‌ریک بووه بیکۆژن. [ریج - ل ۱۶۰. هه‌روه‌ها: نصیری- جلد (۱) ص ۲۳۷].. دیسان هه‌ر ریج ئەوکاته‌ی له سلیمانی میوانی مه‌حموود پاشا بووه، له بیره‌وه‌ری رۆژی (۷ی تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۰) دا، نووسیویتی: «سێ رۆژ له‌مه‌ویه‌ر، واته: ۷ی هه‌مان مانگ- ئەوره‌حمان به‌گی کۆری مه‌حموود پاشا، که ته‌مه‌نی (۷) سالان بووه، به‌بارمه‌ته بۆ کرماشانی نارده‌وه (گه‌شتی ریج بۆ کوردستان- ل ۳۰۴).

نامه‌ی محمدهد علی میرزا
بۆ: سلیمان ئەفەندی - بالۆیزی دەولەتی عوسمانی

«چو خور شُد ز فَتْحِ عَلی
منجلی مە بُرَجِ شاهی محمد علی»
«وەکو خۆرهللات له سه‌رکه‌وتن و له فه‌تخی علی
مانگی ئاسمانی سولتانیی و شاهی محمدهد علی»

به‌رێزی پایه‌به‌رز، خاوه‌ن گه‌وره‌یی و سه‌روه‌ری و نازایه‌تی و دلیری و هوشیاری، جه‌نابی سلیمان ئەفەندی بالۆیزی خۆش راویزی دەولەتی هه‌تا هه‌تایی و راهه‌ستای به‌شان و شکۆی عوسمانی، ساغ و سه‌لامه‌ت و شادمان بیته‌. دوا‌ی نووسینی په‌یامی خۆشه‌ویستی، تیتان ده‌گه‌یه‌نم: کاتێ له‌ ریکویپیک کردنی کیشه‌کانی سنوور بووینه‌وه و له‌ سه‌ردانی ناوچه‌کانی عه‌ره‌بستان گه‌راینه‌وه و پینه‌بووین به‌چینه‌ به‌ره‌گای به‌رز و به‌شکۆی خاوه‌ن شکۆ (خوا ته‌مه‌نی پاشایه‌تی درێژ بکات)، وتیان ئیوه‌ی به‌رێز و هوشیار، شه‌ره‌فی ئەوه‌تان پیدراوه‌ به‌چه‌ خزمه‌ت پاشای دادگه‌ر و دادپه‌روه‌ر و ئیزی گه‌رانه‌وه‌ی لێ وه‌رگرن. هه‌ر له‌ هه‌مان کاتدا، به‌رێز: که‌ریم خانی ئەفشاریش که‌ وه‌ک خانه‌خوێ و میوانداری قوناه‌کانی ناو ری، بۆ هاوڕیبه‌تی جه‌نابت دیاریکراوه‌؛ هات و ئەو نامه‌یه‌ی که‌ به‌ناوی ئەوه‌وه، له‌ به‌ره‌ی بارمه‌ته‌ی پاشای بابانه‌وه‌ نووسراوه‌، له‌ گه‌ل هه‌موو نووسراوه‌کانی ده‌ولەتی ده‌سه‌لاتدار و به‌رپرسی گه‌وره‌ی به‌شان و شکۆ و ناسراوی وه‌رگرت و زۆر پیتی سه‌ره‌به‌رز و شادمان بوو.

یه‌که‌م ئەوه‌ی که‌ نوابی ئیمه، بۆ دیداری ئەو به‌رێزه‌ زۆر به‌ تاسه‌وه‌ بوو. له‌ به‌ره‌وه‌ی نوابی ئیمه‌ له‌ کاتی چوون و گه‌رانه‌وه‌ی ئەو به‌رێزه، له‌وه‌ی نه‌بووه‌ و نه‌مانتوانیوه‌ له‌ نووسین و قسه‌ و راویزیان ناگاداربین.

به‌لام له‌بابه‌ت بارمه‌ته‌ی پاشای بابانه‌وه، که‌ له‌ فرمانی شاهه‌نشادا نووسراوه‌ و ئاماره‌ی پیکراوه‌... با ئەوه‌ له‌ ئیوه‌ی به‌رێز شاراوه‌ نه‌بی، که‌ له‌ رابردوودا ری و ره‌سمی سنوور به‌جۆریک بووه، چونکه‌ هه‌موو سالی ناژهل و پاتالی بابان بۆ هاوینه‌خۆری و گه‌رمیان و کوپستان هاتونه‌ته‌ مه‌به‌ر و ناژهل و خیله‌کانی ئەملاش له‌ به‌ر گه‌رمینه‌کانی به‌غدادا هاتوچۆی

ئەودیه‌ ده‌که‌ن. به‌م هۆیه‌وه‌ واپتیویستی کردووه‌ هه‌موو کاتی له‌ لایه‌ن پاشایانی کورده‌وه، که‌ سیکیان لێره‌ بیته، تا له‌ کاتی رووداوه‌ گه‌رنگ و به‌رچاوه‌کانی سه‌ر سنووردا، پرس و رای پتیکه‌بین.

له‌ سالانی پێشوودا، که‌ ئەوه‌ر حمان پاشای بابان مابوو، مه‌حموود پاشای کوری خۆی وه‌ک بارمه‌ته‌ لێره‌ داناوه‌... شاهه‌نشای خاوه‌ن ریز «خوا موڵک و مالی به‌رێزی» کچی که‌ له‌ علی خانی فه‌یلی بۆ مه‌حموود پاشا خواستیوه‌ و ئەویش لێره‌ ئەم ژنه‌ی هه‌بووه‌. ئیتر که‌ ئەوه‌ر حمان پاشا مرد و مه‌حموود پاشا بوو به‌والی سلیمانی، ئەو کچه‌ له‌ مالی باوکی به‌جیما. ئەو ژنه، کوریکێ کوپیشی بووه. له‌ دوایدا نه‌ مه‌حموود پاشا ئەو ژنه‌ی ویست و نه‌ ئەو ژنه‌ش دلی به‌وه‌وه‌ بوو. زۆر ده‌میکه‌ ئەو ژنه‌ به‌ره‌للا کراوه‌ و له‌ مالی باوکی دانیشتیوه‌ و ئەو کوپه‌ش (وه‌ک باسکرا)، به‌ر رق و بیزاری که‌ وتوووه‌... پاشایانی تر و که‌ سوکاریان هیچ بارمه‌ته‌ و شتیکی تریان له‌م ولاته‌ نه‌ماوه‌... کوردستان هه‌روه‌ک جارێ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی داود پاشای وه‌زیری دلپاکێ دارولسه‌لامی به‌غدادیه‌. نوابی ئیمه‌ش چونکه‌ خۆی به‌خزمه‌تکاری هه‌ردوو ده‌ولەتی هه‌تا هه‌تایی و به‌رده‌وام ده‌زانی، به‌هیچ جوۆی جیاوازی و جیایی له‌ نیوانیاندا دانانی و ئەوه‌ی پتیویستی دۆسته‌یه‌تی و لایه‌نگری بی، به‌جیته‌ هیناوه‌ و به‌جیته‌ ده‌هینین. بۆ سه‌ره‌خۆی و پتیسه‌وتنی کاره‌کانی، ئەوه‌په‌ری هاوکاری له‌ گه‌ل ده‌که‌بین.

ئیتیر ته‌گه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌ندی قسه‌وباسی چکۆله‌ و گیره‌ و کیشه‌ی ورد قه‌وماپی؛ که‌ ئەویش له‌ پتیویستییه‌کانی سروشتی سه‌ر سنووره، ئەوا جاروبار رووداوه‌ لیک دینه‌ پتیسی و ئەمانه‌ش هه‌ر چاره‌یان بۆ ده‌دۆزینه‌وه‌ و چاکی ده‌که‌ینه‌وه‌ و ئەمانه‌ش ئەوه‌نده‌ گه‌رنگ نین بینه‌ مایه‌ی دلگیری و زویر بوونتان. بۆیه‌ ته‌گه‌ر به‌رێزتان بۆ باه‌تیکێ تر و بنجینه‌کانی پتیوه‌ندی دوو ده‌ولەتی بالا راسپێردرا، که‌ له‌ پتیویستییه‌کانی پاشایه‌تی ده‌سه‌لاتدار پتیبه، که‌ دیاره‌ هه‌رواش بی و زۆریش به‌جیبه، ئەوا له‌م کات و ساته‌دا نیوانی پاشایانی بابان و وه‌زیری دلپاک، له‌وه‌په‌ری ته‌با‌ییداوه‌ و کورده‌کان زۆر له‌ جارێ زیاتر له‌ خزمه‌تدان و ئەوه‌ی پتیویستی خزمه‌ت بیته، به‌جیته‌ دین... هه‌رکاتیکیش سه‌رکیشی و سه‌ره‌رۆبی و ایان لێ رووبدات، که‌ دژی پتیوه‌ندییه‌کانی هه‌ردوو ده‌ولەت بوویته، ئەوا ده‌بی له‌ لایه‌ن هه‌ردوو لاوه‌ ته‌می بکرتین و گوپیان رابکیشی.

ئىمەش خوانە خواستە، ھىچ كاتى لەبىرى ئەودە/ نەبووین پاشايانى كورد سەرىپىچى و خراپە يەك بەرامبەر وەزىرە كانى بەغداد بكن، بە تايبە تيش لەگەل جەنابى وەزىرى گەورە و گران «داود پاشا» ى حاكىمى بەغداد، كە ھەمىشە ھەولمان داوھ سەرىپە خۆبى بىپارىزى و كاروبارىشى دامەرزاتر بىت... ئىستاش ئەگەر بەرپىز، تا گەر ئەودە نوابى ئىمە، لە تارانى پايتهخت، دەتوانى لە دارولسەلامى بەغداد راوەستى، ئەوا لەگەر ئەودە ئەودە لەبابەتى چكۆلە و گەورە و ئەودەندە پىپوھندى بەنوابى ئىمە ھەبى، خوا يارىپ ھەمووى بەگوتەرى دلى ئىو پەسەندىان دەكەين و ھەرگىز درىغى ناكەين... ئەگەرىش ھات و لەبەر ھەر ھۆبەك، بۆى نەگونجى لە بەغداد راگىر بىت، ئەوسا ھەرچۆنى خۆتان پىستان چاك بى و بۆ سەرخستنى كارەكانتان پىوست بىت، بەوالى بەغدادى بسپىرن، خوا يارىپ ئىمەش درىغى ناكەين، چونكە سەرەراى ئەودە نوابى ئىمە، ھەموو كاتى خۆى بەخزمەتكارى ھەردوو دەولەتى بالا زانیوھ و رووداوتىكى واش نەقە و ماوھ، كە بەناچارى نوپنەرى بۆ بنىردرى و ئەمەش بۆ ئەو دەولەتە بالا يە دەرىكەوئى كە ھىچ كاتىكىش لە خزمەتگوزارىيدا جىياوازيبەكى لە نىوانى دوو دەولەتدا دانەناوھ و داينان و لەمەوداوش بەو پەرى تىكۆشان و تەقلەلای خۆبەوھ، بۆ خزمەتكارى ئەو دوو دەولەتە درىغى ناكات... بۆ راگەياندى ئەم قسانەش، بەرپىز: محەمەد عەلى خانى غولامى پىشخزمەتمان كرده بەرپرس، تا ئەو چەند وشە راستىبە بنووسى.

بەكورتى، باسەكە سەبارەت بە بارمەتى محەمەد پاشاى حاكىمى بابان بەو جۆرە بوو، كە نووسىمان... لەبارەى ئەو ئافەرەتەشەوھ، كە بە بەرپىز: كەرىم خانىيان سپاردووه و ناردووبانە، چۆن ئىتتىبەكەمان بە بەرپىز محەمەد عەلى خانى نىردراوى جەنابت و تووھ و لە ھاتنتاندا، تىتان دەگەبە نىت.

پاشان ئەگەر لەبارەى بارمەتى دىكەوھ، كە لىرە بىت و قسەوباستان ھەبى، ھەر كاتى كەسىكتان بۆ ناردنەوھ يان ناردىت، بەبى ھىچ تەنگوچەلەمە دروستكردنىك بۆتان دەننردىتەوھ. بەپىشتىوانى خوا و ھەر بەم جۆرە، بۆ ئەم شتە بچووكانە و لەپىناوى چەسپاندى يەكىتىي نىوان ھەردوو دەولەتەكە، لەلایەن ئىمەوھ، ھىچ كاتىك درىغى ناكەين. جگە لەمانەش، ھەمىشە ھەر رووداوتىكى گرنگ و ھەر پىوستىبەكتان ھەبوو، بۆمان بنووسن. روژانى داھاتووتان بەخىر و خۆشىي و سەلامەتىي بىت (٦٦).

بەلام وەك بەلگە و رووداوەكان دەرى دەخەن، محەمەد پاشا نەك ھەر وەلامى ئەم داخووزىيانەى ئىرانى نەداوھتەوھ و خۆى لى نەبان كرددوھ؛ بەلكو ھەر بۆ ئەوھى بەپىر پەلپ و گىچەللى دەربارى قاجاروھ نەچىت، خۆى لە و ژن و مندالەى كرماشانىشى نەگەياندووه و داوايان ناكاتەوھ؛ كە ئىران بۆ ئەوھ دەستى بەسەرداگرتوون، تا محەمەد پاشا ناچار بكن گوتراپەللى داواكانىيان بىت...

بۆبە دواى ئەم نامەبەش، شازادەى كرماشان: محەمەد عەلى مىرزا، نوپنەرىكى تايبەتى خۆى بۆ ھەمان مەبەست و بۆ داواكردنى چەردەبەك پارەش، بۆ لای محەمەد پاشا ناردووه، كە ناوى (باقرخان) بووھ و محەمەد پاشاش لە باتى ئەوھى داواكەى (محەمەد عەلى مىرزا) جىبەجى بكات؛ باقرخانى لە سلىمانى گلداوھتەوھ.

ئەوكاتەى (رىچ) لە بەھار و ھاوینى (١٨٢٠ز)دا، لە سلىمانى مىوانى محەمەد پاشا بووھ، چەند جارىك ئەم (باقرخان)ەى دىوھ و ئاخووتنىان كرددوھ، كە وەك (رىچ) دەللى: باقرخان خۆى كورد بووھ و لە ھۆزى (مافى) يە، كە بەشىكىيان لە كرماشان و بەشىكىشان لە خۆراسان نىشتەجىن (*).

بەلام دەربارى قاجارى كە بۆى دەركەوتووه محەمەد پاشا بەدەنگ داواكانىيانەوھ ناچى؛ سازشيان لەگەل (داوود پاشا) ى والى بەغداد كرددوھ و داوود پاشاش كە لەم كاتەدا (حەسەن بەگ) ى براى پچكۆلەى محەمەد پاشاى تەفرە داوھ و بۆ بەغداى بانگەيشتن كرددوھ و لە محەمەد پاشاى ھەلگىراوھتەوھ، بۆ جىبەجىكردنى داواكەى دەربارى قاجارى، دەستبەردارى (حەسەن بەگ) بووھ و داواى لە محەمەد پاشا كرددوھ، تا (باقرخان) نازاد بكن...

كە (رىچ) لەم بارەبەوھ، لە بىرەوھەرى روژى (١٥ ى ئىيارى ١٨٢٠ز)دا، ئاواى نووسىوھ:

(دوینى شەو تەتەرىك لە بەغداوھ ھاتبوو... بۆ ئەوھش ھاتبوو «مىر» لەوھ ئاگادار بكات، كە والى بەغدا زۆر بەجوانى پىشوازىي لە داىكى محەمەد پاشا كرددوھ... حەسەن بەگىشى داوھتەوھ بەلینى داوھ بىكات بە فەرماندارى ھەولپىر و ئالتوون كوپرى؛ بەمەرجى: باقرخان نازاد بكن، كە نىردراوى شازادەى كرماشانە و ماوھبەكە لە سلىمانى ھىلراوھتەوھ و كاتى خۆى بۆ ئەوھ نىردراو، تا (٣٠٠٠٠) قەنى بەدەنى (**).

(* گەشتى «رىچ» بۆ كوردستان ل ١٢٧ .

(**) گەشتى «رىچ» بۆ كوردستان ل ١٢٦ .

به‌لام په‌لپ و بیانونوی ده‌رباری قاجاری، به‌میرنشینی بابان، هه‌ر دوایی نه‌هاتوو و به‌رده‌وام ته‌نگوچه‌له‌مه‌یان بۆ دروستکردوون، که دیسان ته‌مه‌ش نمونه‌به‌کی تری گیتچه‌ل پیکردنی سه‌رانی قاجاره، به‌میرنشینی بابان، که له‌م به‌لگه‌نامه‌به‌دا: شازاده محهمده‌ عه‌لی میرزا بۆ ته‌حمده‌ پاشای والی مووسلی نووسیوه و تیایدا کورانی ته‌وره‌حمان پاشا به‌وه تاوانبار ده‌کات، که ئاژاوه له‌نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانیدا ده‌گپین:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۲۱

بابه‌ت: ئیلی بابان و سه‌رکوتکردنی ده‌ستدریژکاران

میژوو: ۱۲۳۷ کۆچی، ۱۸۲۱ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره: ۲۵۳

نامه‌ی محهمده‌ی عه‌لی میرزا بۆ: ته‌حمده‌ پاشای والی مووسل

«چو خور شد ز فتح علی منجلی

مه‌ برج شاهی محمد علی»

«وه‌کو خۆره‌ه‌لات له‌ سه‌رکه‌وتن و له‌ فه‌تخی عه‌لی

مانگی ئاسمانی سولتانیی و شاهی محهمده‌ عه‌لی»

جه‌نابی تان و پۆ می‌رخاسی و به‌شان و شکۆ و هیژا، دلیر و ئازا،
خاوه‌ن گه‌وره‌یی و جوامیری، بیروباوه‌ر چه‌سپاو، پاشای خاوه‌ن به‌رزیتیی
و دره‌وشاوه، ته‌حمده‌ پاشای والی مووسل، سه‌رکه‌وتوو بی و بزانیته‌ که:

به‌له‌به‌رچاوترنی پێوه‌ندی نزیک و ئاگاداریوونی ته‌و به‌رپه‌رته‌ له‌ چۆنیته‌ی
کاروباری وه‌زیرانی پیتشووی به‌غداد و باوه‌ر و متمانه‌ی له‌ میژینه‌ی
به‌رپرسانی ده‌وله‌تی بالایی عوسمانی، به‌وه‌زیره‌کانی مووسل و کار راستی
و خزمه‌تگوزاریی ته‌وانیش به‌رامبه‌ر به‌ده‌وله‌تی ئیوه، به‌پیتووستمان زانی
چه‌ند راستییبه‌ک به‌جه‌نابت رابگه‌یه‌نین. چونکه‌ جه‌نابت به‌پیاویکی راست
و لایه‌نگری ده‌وله‌ت ده‌زانین و بنه‌ه‌ت و بنچینه‌ی باسه‌که‌ت لی
ناشارینه‌وه.

به‌کورتی ته‌و بابته‌ روون و ئاشکرایه، که هه‌ر له‌ رابردوووه‌ هه‌تا
ئیتستا داروده‌سته‌ی بابان، به‌وه‌ه‌یه‌وه‌ که هاوینه‌ خۆریان (گه‌رمیان و
کویتستانیان) له‌سه‌ر سنوره‌کانی ئیران بووه، له‌ به‌رامبه‌ر ته‌مه‌دا هه‌میشه
جۆره‌ خزمه‌تییکیان به‌پاشایانی ئیران کردوو و له‌ وه‌رزنی زستانیشدا که
بوره‌ گژوگیایان له‌ گه‌رمینه‌کانی عه‌ره‌بدا بووه، له‌گه‌ل وه‌زیره‌کانی
به‌غدادیشدا هه‌مان هاوکارییان کردوو و ته‌م داب و نه‌ریتشه‌ش له
ده‌میکه‌وه‌ بۆته‌ یاسا و هه‌تا ئیتستا راسته‌وخۆ و بی ته‌ملاوته‌ولا جیبه‌جییان
کردوو. جاروباره‌ش که ترسیکیان له‌ وه‌زیره‌کانی به‌غداد بووبیت، به‌هۆو
له‌ ریی به‌رپرسانی ده‌وله‌تی ئیرانه‌وه‌ کاروباریان به‌رپه‌رته‌بووه. جاروباریش
که به‌رامبه‌ر به‌دانیشتوانی سنووری ئیران خراپه‌به‌کیان کردبیت، به‌ویست و
تکای وه‌زیره‌کانی به‌غداد لییان خۆش ده‌بوون و کیشه‌که‌ جیبه‌جی ده‌بوو...
تا ته‌م چه‌ند ساله‌ی دوایی، که ته‌وره‌حمان پاشای بابان ترسی له‌ عه‌لی
پاشای وه‌زیری پیتشووی نیشته‌ و رووی هاواری بۆ شای خاوه‌ن شکۆ و
سپه‌ری خوا هینا، رۆحم به‌قوریانی بیت. عه‌لی پاشای ناوبراویش به‌هۆی
نه‌زانیی خۆیه‌وه، داروده‌سته‌یه‌ک کۆده‌کاته‌وه‌ و روو له‌ سنوره‌کانی ئیران
ده‌کات. له‌و کاته‌وه‌ هه‌تا ئیتستا، هه‌ر وه‌زیری که له‌سه‌ر ته‌ختی به‌غداد
دانیشتی، له‌ سه‌رده‌می ژبانی ته‌و ته‌وره‌حمانه‌ خراپکار و به‌دغه‌ره‌وه‌ و
دوای مردنی ته‌ویش، کوره‌کانی هه‌لیان قۆستۆته‌وه‌ و جاروبار خۆیان
به‌وه‌زیره‌کانی به‌غدادوه‌ هه‌لئواسیوه‌و بوونه‌ته‌ هۆی خراپه‌ و ئاژاوه‌ و
جارجاره‌ش خۆیان له‌ ده‌وله‌تی ئیمه‌ نزیک کردۆته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ هۆی
دلئیشان و ناکۆکی. هه‌تا سه‌رده‌می وه‌زاره‌تی داود پاشا، که‌له‌لایه‌ن
ده‌وله‌تی بالایی عوسمانییوه‌ فرمانی به‌وه‌زیرایه‌تی پیدراوه‌. نوایی ئیمه‌ش
له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ردوو ده‌وله‌تدا، که له‌ راستیدا ده‌وله‌تی ئیسلام، ته‌نیا هه‌ر
ته‌وانه‌ن و به‌یه‌ک ده‌وله‌تیان ده‌زانن و وه‌ک باوک و فرزه‌ندی و به‌رپه‌رته‌ی
فرمانی پاشایه‌تیدا جیاوازیی دانانن، هه‌تا ته‌و راده‌یه‌ی که داود پاشا له
عیراکی عه‌ره‌بیدا یاوه‌ر و پشتیوانییکی نه‌دی و له‌گه‌ل سن که‌سدا له‌به
غداوه‌ رایانکرد و روویان له‌م لایه‌ کرد. لیژنه‌یه‌کمان بۆ به‌رپه‌رته‌ی
کارو فرمانه‌کانی دیاریکرد و نزیکه‌ی شه‌ش مانگی پیتوه‌ی ماندوو
بووین، تا دارولسه‌لامی به‌غدادی گرت و له‌سه‌ر ته‌ختی وه‌زاره‌ت
دانیشت... دوای ته‌وه‌ی بووه‌ به‌وه‌زیر، نوایی ئیمه‌ پێیان وابوو ئیترا له‌مه‌و

به دواوه، له دهه دست کاره چهره و ناله باره کانی وهزیرانی به غداد دهه سینه وه. چونکه نه گهر وهزیره کانی پیشوو، به هوی نه زانینه وه، نیاز و مه به سستیکی خرابیان بووی؛ به لام ناویراو، که هاوکاریمان کردوه و یارمه تیمان دواوه و فرمانیمان جیبه جی کردوه و به رتیه مان بردوه، که چی:

یه کهم: له بهرام بهر هه قیگدا که له نه ستویدایه.

دووهم: وهک وهزیره خویریه کانی پیشوو بوی ناروانین. بویه پیمان وابوو کاری چاک دهکات و گوئی ناداته قسه بهد و شه رخاوه کانی بابان و کورانی نه وره حمان و ده بیته خیرخواز و چاکه کاری نیوان ههردوو لا و بیروهوشمان له کاروباری سنوور و که له بهر دروستکردن دهه سینه وه!

به لام نه وهندهی نه برد و به گویرهی پهندی: «هزار نقش برورد زمانه ونشود یکی = رۆژگار ههزار رهنگی هینا، که چی هه مسوی نه بوو به دانه یهک»، نه میش هه به و شیوه یه له تاوینهی خه یالی ئیمه دا بوو، به هه مان ری و شوینی وهزیرانی پیشوو دا چوو، به لکو له وانیش خرابتری کرد و که وته هاندانی کورانی شه رخاوی نه وره حمان بابان و ده ستیان دایه خراپه و جارپیک لای دهوله تی عوسمانی گله یی و گازنده یان ده کرد و جاروباریش له گه ل خراپه کاران و ناژاوه گپیرانی بابان یه کیان ده گرت و دهستی له کاروباری ولات به رتیه بردن هه لده گرت و خه ریکی شه رو شوو و خراپه و گتیچه ل ده بوو.

نه وه پهند و نامۆژگارییهش که پیوست بوو، کردمان. نه وهندهی بۆ راگرتنی ریز و حورمه تی ههردوو دهوله تی بالا، پیوست و نه رکی سه رشانمان بوو، له گه ل بالۆتزانی خیرخواز، به قسه و به نووسین دهرمان برپوه، چونکه نه شه هه دو بیللا، نه دو دهوله ته خاوه ن شکو و گه وره یه، له بهر چه ندین هو، ده بی یه کیتی بیان هه بی و بۆ ههردوو دهوله تیش تاوانه، نه گهر به پیر خراپه کاری و ناژاوه گپیریه کانی بابان و کورانی نه وره حمانه وه بچن. له بهر نه وهی بنچینه ی نه م داروده سته یه، بۆ بهر ژه وهندی خویشان هه ر ناژاوه گپیران و خراپه یه و وهک ده لئین: «برسیه حال چه سود گفتن پند- پهند و نامۆژگاریی بۆ دل رهش، چه که لکیکی هه یه!»، بویه کاری لی نه کردو له م ساله پیرۆزه دا، هیزتیکی به توپخانه و که ره سه ی شه ره وه کو کردۆته وه و که هیا- که ی خوی کردۆته فرمانده و ماوه ی چوار مانگه سنووری ئیرانی کردۆته مهیدانی رمبازین و زۆریه ی ناوچه و گهرمیته کانی کرمانشانی تیک

و پیک داوه و هه موو جوژه خراپه و به دفه ری و ناژاوه گپیریه کی نواندوه. بویه هیتا: میرزا عه بدوللا، که کار به ده سستیکی جیی پروا و دیاریکراوی ئیمه بوو، له لایه ن نوابه وه راسپێدرایه لای جه نابی وه زیر و پیی راگه یاند، ئیمه نه وه هه مووه تووشی زیان و ده ستریتژکاری بووین، هه تا که نگتی ده ست له و خراپه و ناژاوه یه هه لئاگرت! سوپاکه ی خۆتان بکیشنه دواوه برۆن. چونکه نه م دهوله ته به هیزه، له وه زیاترتان لی راناوه ستی.

نه م قسانه ش هه یج دادیکی نه دا و نوینه ره که شیان نه ک هه ر گلداده ته وه و وه لا میشیان نه نارده ته وه، به لکو ناگره که شیان پتر خوشر کردوه.

دوا ی شیبواندن و تیکدانی نه م سنوورانه، به هاندانی خرابکارانی بابان، لای شاره زووریشه وه ده ستیان به تیکدانی نه و سنوورانه ی نه ویش کردوه و له تا کادا ناچار بووین (گه دا) دهریکه یین... له کرمانشانه وه به ری که وتین و چه ند رۆژتیک له و سه ر سنووره له نگه رمان گرت، به هیوا ی نه وه ی به لکو خۆیان له کرده وه ی خۆیان په شیمان ببنه وه و بگه رینه وه؛ یان وه زیری به غداد ده ست له به دکاری هه لگر و که هیا و داروده سته که ی بگپیرته وه دواوه... به لام سه روه یه ک له هه یج لایه کیانه وه هه لی نه کرد، به لکو رۆژ دوا ی رۆژ پرکیشیی و هه مه جوهر به دکاری بیان زیاتر لی ده وه شاهه وه... هه رچیمان کرد و کو شاین، به لکو نه م ناگره ی داود پاشا و که هیا و ناژاوه گپیرانی بابان دایه رکتیه وه؛ بیهووده بوو...

ئیترا چارمان نه ما و له سنووره وه که وتینه ری. که بی وچان له رۆژتیکدا هه ر دوو سی سه عات دهرۆشیتین. هه تا نه و رۆژه ش که به ره کانی شه ر و به یه کدادان دامه زرینران، هه ر چاوه چاوی نه وه بووین به لکو پهند و نامۆژگارییه کائمان کاری لی کردبیتن و په سه ندی بکه ن و ده ست له شه ر و ناژاوه هه لگر و بگه رینه وه. به لام هه ر نه هاتنه سه ر هوش. یه که م جاریش نه وان ده ستیان به توپ هاویشتن و ناگر هه لگیرساندن کرد و ئیترا نه م لایه ش، بۆ نه هیشتنی شه ر، به نه رک و پیوستی سه رشانی زانی له گه لیاندا تیک هه لچیی.

دوا ی نه وه ی که هیا و هیزه که ی هه لاتن و پشتیان کرده مهیدانی شه ر، فرمانم دا هه یج که سیک شوینیان نه که وی و کاری پیمان نه بی و بهر به که س نه گیری.

هه‌لبه‌ت خه‌لکی لای خۆتان، یان نزیک و ده‌ور به‌رتان له‌و هه‌للایه‌دا بوون و دیویانه و ناگاداری رووداوه‌که بوون، که دواى شه‌رکه، هیچ کهس نه‌کوژرا و به‌که‌سبش نه‌وتراوه شوینیان بکه‌ویتی... ئیستاش وه‌ک ده‌رکه‌وتوو مه‌حمود پاشای به‌دکار، دواى هه‌لاتن له‌ مه‌یدانی شه‌ر، روى کردۆته‌و له‌یه. له‌به‌رئه‌وه‌ش که له‌ ناوبردنی ئاژاوه‌کانی ئەم به‌دکاره، پتیبسته؛ ئیستاش نه‌گه‌ر جه‌نابت له‌ سه‌رکوئکردنیدا، به‌لگه‌ و بیانویه‌ک ده‌هینیتیه‌وه، ئەوا هه‌ر هیچ نه‌بێ، مه‌هیتله‌ بیه‌ته مه‌له‌به‌ند و ناوچه‌ی ئیوه و له‌وی ده‌ری بکه‌ن، چونکه هه‌ر مانه‌وه و بوونی، مایه و ماکی شیواندن و ناخۆشیی نیتوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا‌یه.

یه‌کیکیش له‌و داخوازییانه‌ی، که ئیمه هه‌میشه پیمان خۆش بووه و نوابی ئیمه جه‌ختی له‌سه‌ر کردوو و وه‌زیره‌کانی به‌غداد لیتی تۆقیون ئەوه‌یه: که نوابی ئیمه، له‌م سه‌ر سنوورانه‌دا خۆیان به‌رۆله، یان به‌خه‌رخوازی هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا ده‌زانن، پتیه‌ندی و هاتوچۆی نیردراو و نامه‌گۆرینه‌وه‌مان له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مه‌زندای بووه، تا له‌ فرمانه‌کانی سه‌ره‌وه‌مان ناگاداریین.

به‌لام نه‌گه‌ر وه‌زیره‌کانی به‌غداد، له‌ پیناوی مه‌به‌ستی خۆیاندا ده‌بینه هۆی هه‌لقه‌ریواندنی شه‌یتانه‌کانی بابان و گه‌ره‌کیشیان بیت رووداوه‌کان به‌ر ئاوه‌ژوو بگه‌رنه‌وه، ئەوا کاره‌که هه‌ر تاشکرا ده‌بێ و لیمان شاراوه نامینێ... بۆیه ئەوان هه‌میشه له‌م بابه‌ته هه‌لاتوون و رازی نه‌بوون داواکه‌مان به‌هینه‌دی و به‌رده‌وام به‌هه‌له، په‌کی کاره‌که‌یان خستوو و خراپه‌ریان کردوو، چونکه له‌لایه‌که‌وه هاوکاری له‌گه‌ل شه‌رخوازانى بابان ده‌کات، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر خه‌لکی عیراق ده‌کات و به‌ره به‌ره سه‌رۆک و زانایانی به‌غدادی کوشتوو و ئەوه‌ی به‌کاربیت، نه‌یه‌ه‌شتوو و له‌ ناوی بردوو... له‌به‌ر چا‌وچنۆکی و ته‌ماعی زۆر، ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر ماڵ و سامانی خه‌لک ده‌کات، لای هه‌ر که‌سیک دیناریکی پێ شک بردبێ، به‌چا‌وچنۆکی له‌ده‌ستی ده‌ره‌یناوه. تاقه‌ عه‌ره‌بیکى هاوده‌نگ و به‌ده‌وری خۆیه‌وه نه‌ه‌ه‌شتوو و تاقه‌ که‌سیکیش له‌ دانیه‌شتوانی به‌غداد، هاوده‌نگ و هاو‌نیشنی نییه... پرس و راوێژی به‌ده‌سته‌یه‌کی نه‌زان و تینه‌گه‌ه‌شتوو گورجستانیه‌... له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌کی ئەو باره‌گا و زیاره‌تگا پیرۆزانه‌ی ئیمامگه‌لی پاک و بێگه‌رد (سلاوی

خوایان لێ بیت)، که له‌ عیراقن و هه‌ندیک ئامرازی که‌ره‌سه‌ی رازینه‌ره‌وه و جوان نه‌زکراویان تبه‌دا بووه، به‌هۆی ئەوانه‌وه تالان کراون. دا‌بونه‌ریتی قه‌ده‌غه‌ کردوو و ئازار و سزای ئەو که‌سانه‌یان داوه که بۆ زیاره‌ت و گه‌ران، هاتونه‌ته‌وه‌ی و باجیکی زۆریان لێ سه‌ندوون... نه‌زانه‌کانی به‌غداد و هیچ و پووجه‌کانی گورجستانی، له‌ کاتی هاتوچۆی زیاره‌تکاران و هاتوچۆکاران، قسه‌ی بێ تامی وا ده‌که‌ن، که هیچ گۆتیه‌ک تاقه‌تی بیستنی نییه... هه‌لبه‌ت جه‌نابیه‌شت ناگادارییه‌کت له‌م داروباره‌ ده‌بیت. به‌لام مه‌به‌ستی ئیمه‌ی نواب، له‌ درێژه‌پیتدانی ئەم نامه‌یه، ئەوه‌بوو راستیه‌که‌کان ده‌ریکه‌ون و ئاماژه‌یان پێ بکری، چونکه جه‌نابت به‌خه‌رخوازانى ده‌وله‌ت ده‌زانین و هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌شه‌وه بۆ ناگاداریتان باسی ئەم کاروباره‌مان کرد و هه‌ر رۆژیکیش چی روو ده‌دات، ده‌بێ بنووسرین و راو‌بۆ‌چونه‌کانی له‌سه‌ر ده‌بردرین. رۆژانی داها‌توشتان به‌دلی خۆتان بیت (٦٧).

وه‌ک له‌ دوو توتی ئەم به‌لگه‌نامه‌ندا ده‌رده‌که‌وی، شازاده محمه‌د عه‌لی میرزا په‌لپ و بیانوی قورسی به‌ مه‌حمود پاشا گرتوو و له‌سه‌روو ئەم دا‌وا‌یانه‌شه‌وه گه‌چه‌لی پاره‌یه‌کی زۆری به‌ مه‌حمود پاشا گرتوو و ئەویش پتیی هه‌له‌سه‌رواوه. له‌به‌ر ئەمه‌ شازاده ده‌یویست مه‌حمود پاشا له‌ فرمانه‌وايه‌تی بابان لێ‌بخات و عه‌بدوللا پاشای مامی له‌ جیگه‌ی دا‌بنێ. بۆ ئەمه‌ش له‌ بیانو ده‌گه‌را و چه‌ند جارێک له‌شکر و هه‌یزی گه‌وره‌ی له‌ چه‌ند قۆلێکه‌وه بۆ سه‌ر ناوچه‌ جیاجیاکانی کوردستان و عیراق ده‌نارد و ئاژاوه‌ی ده‌نايه‌وه و مه‌حمود پاشا و داود پاشای پێ ده‌ترساندن و مه‌رجی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاندن و... له‌ هه‌ر یه‌کیکیش له‌م هه‌رش و ده‌ستیه‌ردانه‌دا، یه‌کیک له‌ برا و ئامۆزاکانی مه‌حمود پاشا و عه‌بدوللا پاشای مامی مه‌حمود پاشای له‌ جیگه‌ی مه‌حمود پاشا، له‌ سلیمانی و کۆیه و هه‌ریر داده‌نا و لاده‌برد و به‌مه‌ش دوژمنایه‌تی نیتوان ئەندامانی بنه‌ماله‌ی بابانی قوولتر ده‌کرده‌وه... که خودی شازاده له‌ دوایین هه‌رشیدا، که سالی (١٨٢٢) بۆ سه‌ر عیراق کردی، نه‌خۆشیی (کۆلیرا)ی گرت و له‌ نزیک (قزرا‌بات) مرد.

به‌لام به‌مردنی شازاده (که به‌هه‌موو جو‌ریک و ئەوه‌په‌ری توانای هه‌ولیدا میرنیشینی بابان بکاته به‌شیکێ ئێران)، ئێران ده‌ستبه‌رداری میرنیشینی بابان و عیراق نه‌بوو... به‌واتایه‌کی تر: کیشه‌ و ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانی میرنیشینی بابان و مه‌حمود پاشا، له‌ به‌رامبه‌ر گوشار و گه‌چه‌لی ئێران و داود پاشادا که‌م نه‌بۆته‌وه... چونکه هه‌یزه‌کانی ئێران

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ فه‌تخ عه‌لی شا

نامه‌ی یه‌که‌م:

«به‌خاکی پیتی فه‌له‌ک فه‌رسای سوپیند ده‌خۆم و دوژمنی خویننه‌ی خۆری بامحه‌کی شاهه‌نشاهی بم، نه‌گه‌ر هه‌رگیز له‌باره‌ی پیتی سپاردنی خزمه‌تی شاره‌زور و بابان خه‌یالی نه‌وه‌م هه‌بووبیت، بۆ شاره‌زوری نه‌فس، ته‌ماعیکم له‌ویدا هه‌بووبی، ویستبیتیم سنووری ده‌سه‌لاتی خۆم فراوان بکه‌م، چونکه‌ نه‌مبووه و نیمه. نه‌م خۆتیه‌ه‌لقورتانندن و پرکیشیه‌شم به‌رامبه‌ر به‌نۆکه‌رایه‌تی و به‌ندایه‌تی، هه‌رگیز نه‌ده‌کرد و به‌شیاوم نه‌ده‌زانی، که به‌بیتی پرس و ئیشاره‌ت فه‌رموون، له‌ خۆمه‌وه ده‌ستپیشکه‌ری عه‌رزکردنی نه‌م جوهره‌ باسانه‌ بکه‌م. خوا ده‌یزانی که هیچ شتی‌ک نه‌بوته هۆی ده‌ریزی نه‌م عه‌رز و پرکیشیه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ی له‌م دوو ساله‌دا، که جه‌نگی ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ ئارادابوو، هه‌ر جارێ که من به‌خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌ریزیم، له‌ کویتستانه‌کان و ناوچه‌کانی کوردستانی سنووری ورمی و سابلآخدا، ده‌ستدریژی زۆر ده‌کرایه‌ سه‌ر ره‌عبه‌ت و ویلایه‌ته‌کانی شاهه‌نشاهی. به‌هاری نه‌مسال و ئیرانییه‌کی زۆر تووشی گوند و به‌روبوومی هه‌ندێ له‌ ئیل و ناوچه‌کان بوو، که منی ناچار و وا لیکرد بۆ ریگه‌نه‌دانی و ئیرانبوونی نه‌م هه‌ریمه، به‌عه‌رزێ خاکی پیتی پیرۆز، پرکیشیه‌ بکه‌م و له‌ پیناوی ریکخستنی کاروباری سلیمانی و باباندا، به‌خۆ بکه‌وین، بۆ نه‌وه‌ی هه‌رکاتێ لای نه‌رزه‌رۆم و مووش و قارسه‌وه‌ بکه‌وینه‌ رێ و خزمه‌تی‌ک بکرتیت، له‌م پشته‌وه‌ سه‌ری دلنیاپی و سه‌ریه‌رژانی ته‌واو، له‌ (تصدقی فرقی) شاهه‌نشاهی، بۆ نۆکه‌ریک که له‌وه‌ریمه‌وه‌ بۆ خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌چیت. ئیسته‌ش که قیبله‌ی عالم، رۆحی دنیای به‌قوربان بیت، خزمه‌تی ریکخستنی نه‌و لایه‌ی به‌من سپاردوو، نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ دیاره‌ که نه‌و جوهره‌ کارانه‌ بۆ من، که سه‌رقال و خه‌ریکی چه‌ندین کارم، ده‌توانم بۆ پيشه‌وه‌ببه‌م، بیان شتیکی تره، که خزمه‌تی گه‌وره‌ی هه‌مان به‌ک کاربیت»^(۷۱).

به‌رله‌وه‌ی بکشینه‌وه، عه‌بدوللا پاشایان به‌هیتزیکی ئیرانییه‌وه‌ له‌ سلیمانی کرده «پاشا»ی بابان!^(۶۸) به‌واتایه‌کی تر: جه‌نگی سولتانی عوسمانی و شای قاجار، دوایی پتی نه‌هیترا و دوای مه‌رگی شازاده‌ محمه‌د عه‌لی میرزا، محمه‌د حسین میرزای کوری له‌جیتی باوکی داترا؛ که نه‌گه‌رچی نه‌میش چه‌زی ده‌کرد به‌پتی و شوینی به‌نامه‌کانی باوکیدا پروات و هه‌له‌په‌ی تۆله‌ و داگیرکردن و چاوپرینه‌ کوردستانی بابانی هه‌بوو، به‌لام نه‌م وه‌کو باوکی پینه‌ده‌کرا. له‌به‌رته‌وه‌ فه‌تخ عه‌لی شا بریاری دا کاروباری کوردستان و عیراقی عه‌ره‌بی، به‌عه‌بباس میرزا (۱۷۸۹-۱۸۳۳ز) بسپیری^(۶۹).

نه‌میش له‌م نه‌که‌یدا پڕۆژه و به‌نامه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌بوو، که له‌ ناوه‌رۆکدا خۆکوژدنه‌وه‌ بوو بۆ خولیکی تری جه‌نگ، له‌و ناوچه‌یه‌ی که پیتی سپیردرا بوو. به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، له‌م شه‌رانه‌دا ماندوو بوون و پتیبستییان به‌حه‌سانه‌وه‌ و پشوویه‌کی پیتش نه‌و خۆکوژدنه‌وه‌یه‌ هه‌بوو. چونکه‌ له‌پال نه‌م شه‌ره‌ لایه‌لایانه‌ی هه‌ردووکیاندا، له‌دژی یه‌کتر، هاوکات شه‌ری سه‌ره‌کی و به‌رده‌وامیشیان له‌گه‌ل رووسیا و هه‌ره‌شه‌ی گه‌وره‌تری رووسیا به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، جگه‌له‌وه‌ی که به‌هۆی نه‌م شه‌رانه‌ی ئیرانه‌وه، دوو مه‌ترسیی به‌ره‌و رووی بایعه‌الی ده‌بوونه‌وه:

۱- ده‌سه‌لات و سیبه‌ری ئیران له‌ ناوچه‌که‌دا و به‌تاییه‌تیش له‌ ناوچه‌ی باباندا، له‌ زیاد بووندا بوو. به‌جۆریک وه‌ک «لۆنگریک» ده‌لی: به‌ددریژی میژووی ناوچه‌که، نه‌وه‌ندی نه‌م کاته، سیبه‌ری ئیرانی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بووه^(۷۰).

۲- به‌هۆی سه‌رقالیی و نه‌به‌رژانی بایعه‌الییه‌وه‌ به‌کاروباری تره‌وه، داود پاشا به‌هیتزی بیوو، که‌مه‌تر گوتی له‌ فرمانه‌کانی بایعه‌الی ده‌گرت. بۆیه‌ هه‌ردوولا پتیبستییان به‌ به‌خۆداچوونه‌وه‌یه‌ک هه‌بوو؛ که له‌م بواره‌دا لایه‌نی قاجاری، واته: عه‌بباس میرزا، ده‌یویست سیاسه‌تی ده‌رباری قاجاری، به‌جۆریک دابریژیت، که کیشه‌ی بابان و میره‌کانیان بکاته بنچینه‌ی نه‌فجاردانی به‌نامه‌کانی ئیران و بۆ نه‌مه‌ش له‌ سه‌ره‌تای ره‌نگرشتنی به‌نامه‌که‌یه‌وه، که‌وته‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی پتیه‌ندی و دروستکردنه‌وه‌ی پرده‌کانه‌وه‌ له‌گه‌ل میره‌کانی بابان و هاوکات پوخته‌ی بیرو بۆچوونه‌کانی خۆشی له‌م باره‌یه‌وه، له‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌ریبوه، که وه‌ک ده‌رده‌که‌وتی به‌گیانیکی زۆر ناگاداران له‌ کاروباری کورد و ناوچه‌که، بۆ فه‌تخ عه‌لی شای نووسیوه، که نه‌مه‌ ده‌قه‌کانیا نه‌:

۶۸- هه‌له‌به‌ته‌ دواتر مه‌حموود پاشا چووه‌ سه‌ریان و «سلیمانی» گرتوه، به‌لام به‌هۆی بلاووبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی (کۆلیتر) وه‌ نه‌یتوانی تیایدا بمینیته‌وه، عه‌بدوللا پاشا ده‌رفه‌تی هیتا و سلیمانی گرتوه. به‌م جوهره «سلیمانی» چه‌ند جارێک ده‌ستواده‌ستی کردوو (دنبلی - ص ۳۷۱).

۶۹- پيشتر کاروباری نازه‌ریایجانی پتی سپیردرا بوو، به‌لام به‌ددریژی جه‌نگی (۹) ساله‌ی ئیران و رووسیا (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) هه‌مه‌کاره‌ بوو.

۷۰- لۆنگریک- ص ۲۵۰.

۷۱- نفیسی، دکتر سعید- تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر- چاپ دهم- تهران ۱۳۷۶ ش- جلد (۲۲) ص ۳۰۵.